

Posudek na bakalářskou práci Terezy Janečkové
Vliv středoevropské modernity na srbskou postmoderní literaturu. Praha 2010, 47 s.

Předkládaná bakalářská práce je první obhajovanou prací v jihovýchodoevropském semináři Ústavu slavistických a východoevropských studií FF UK a přináší širší pohled na evropský literární proces utváření modernity a specifik postmoderny, aby vztáhla obecnější charakteristiky na dílo dvou výrazných srbských postmoderních autorů.

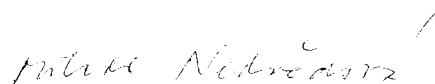
Posluchačka v úvodu stanovuje cíle práce: v první části se pokusí najít základní témata, která spojují autory střední Evropy z období modernity, ale odlišují je zároveň od postupů západoevropských autorů; v druhé části se autorka pokusí nalezené základní charakteristiky odhalit v románech M. Paviće a D. Velikiće. Vymezuje, která díla západoevropské a středoevropské literatury zahrnuje do svého expozé k analýze zkoumaných srbských děl. Letmo se zastaví u nástinu postmoderních postupů v literaturách dvou srbských sousedů – Chorvatů a Bulharů. Přistupuje k velmi náročnému tématu s nadhledem, výstižnou zkratkou charakterizuje skokový vývoj srbské literatury během 20. století, kdy se vyrovnává s evropskou literární situací.

V druhé kapitole v šesti podkapitolách probíhá autorčin zobecňující, analyticko-komparatistický výklad pojmů, procesů, postupů a témat spjatých s evropskou modernitou, aby jej aplikovala na konkrétní postmoderní literární kontext srbský v intencích nastíněných v úvodu. Daří se jí udržet konstantní logickou a stylovou linii práce při sledování základních procesů a postulátů modernity a postmoderny, což je značně obtížné vzhledem k širší, mnohosti a parciálnosti pohledů literárních vědců. Je třeba zdůraznit pečlivý výběr primární a sekundární literatury, se kterou posluchačka pracuje, odbornou literaturu zastupují především aktuální studie cizojazyčné (v originále i v překladech) a české, z nichž autorka cituje výstižně a relevantně k záměru práce. Autorka dochází k závěru, že Pavićova i Velikićova tvorba se intenzivně a inspirativně vztahuje k středoevropské moderně, každý z autorů tak činí vlastním způsobem. Nejde tedy pouze o středoevropskou modernitu, ale rovněž o návaznost na jiné tradice. Studentka považuje svou práci za úvod do hlubšího zkoumání vztahů mezi středoevropskou modernou a srbskou postmodernou, zároveň naznačuje směr budoucí hlubší analýzy podpořené interdisciplinárním výzkumem. Dlužno podotknout, že si vytvořila výbornou výchozí platformu pro další analýzu zvoleného tématu.

Je škoda, že posluchačce unikly při závěrečném čtení práce zbytečné překlady (vynechaná nebo zaměněná písmena, u citací chorvatského a srbského textu zůstaly chyby z automatické kontroly pravopisu, nepozornost vůči ekavské či ijekavské podobě slov).

Autorka prokazuje vysokou míru porozumění jak odbornému tak uměleckému textu, značný rozsah znalostí, čtenářskou zkušenost, nadhled a formulační jistotu. V individuálním stylu autorky vysoce hodnotím schopnost lapidárně, lakonicky, avšak kultivovaně a erudovaně sumarizovat poznatky. Je třeba ocenit zvolenou strukturu studie budovanou nejen od abstraktního ke konkrétnímu, ale v souladu s charakteristikami postmoderny propojenou s jistou fragmentaritou přístupu k faktům a uchopenou v jisté cyklické formě podkapitol. Do vlastní analýzy díla srbských autorů zapojí jeden z hlavních rysů postmoderní literatury – intertextovost, jednak názvem poslední podkapitoly a závěrečnou citací Pavićova textu ilustrujícího integraci představitelů evropské moderny do postmoderního textu. Tím autorka posouvá strohý odborný text k oné Ecem postulované hostině připravené nejen pro sémantického, ale i sémiotického čtenáře.

Předloženou bakalářskou práci doporučuji k veřejné obhajobě, posluchačka prokázala schopnost vypracovat svěží odbornou studii, která překračuje běžné nároky kladené na bakalářskou práci. Práci hodnotím klasifikačním stupněm výborně.



PhDr. Milada Nedvědová
Ústav slavistických a východoevropských studií
Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

V Praze, 16.6.2010